

Risale-i Nurları çok defa okudum; şimdi bana tekrar okuma hissi gelmiyor. Sebebi şu: Aynı cümleleri tekrar okumak insanı sıkıyor gibi oluyor. Ne yapmam lazım; nasıl bir yol takip edelim?

Aslında sıkıcı olan; *Risale-i Nur'un sabit duran metni değil, insanın tekemmül etmeyen fikir ve tefekkür dünyasıdır.* Bir insanın tefekkürü inkişaf etmeyip, hep aynı yerinde durursa, Risale-i Nurlar da, ona duruyor gibi gelmeye başlar.

Faraza; Risale-i Nur'un bir cümlesinde bin tane mana varsa, bu bin imkan ve bin makam var demektir. Biz bu manaların ilkinde donup kalırsak, diğer muhtemel manalar bize gizlenir ve nazlanır. O zaman Risale-i Nur bizim alemimizde tek metin ve tek manalı bir kitap gibi sıkıcı gelmeye başlar. Halbuki ikinci manaya atlayabilsek, üçüncü mana sıraya girer, üçüncü mana anlaşılınca, dördüncü sıraya girer ve böyle devam edip gider. Böylece hem terakki, hem de dinamik bir tefekkür alemi oluşur.

Tek manada donup kalmamızın bir çok sebepleri vardır. Biz bunlardan bazılarını kısaca değinelim:

Birincisi; Risale-i Nurları bir vird gibi telakki etmemizdir. Halbuki Risale-i Nurlar hareketli ve cevval bir tefekkür deryasıdır. Kalp ve akıl beraber cevelan eder. Bu cevelanın en büyük vesilesi ve tetikleyicisi de; mütalaa ve münazaradır. Mütalaa ve münazaranın olmadığı bir yerde, dinamizm ve hareketlilik olmaz. Dinamizmin ve hareketliliğin olmadığı yerde de terakki ve tekemmül olmaz. O zaman fikir donuklaşıp matlaşır. Bu da bıkkınlığı doğurur.

Dinamik ve mütefekkir bir Nur talebesi, aynı cümleyi her okumada ayrı bir haz ve mana ile okurken, statik ve dogmacı bir Nur talebesi de, hep aynı şeyleri tekrar edip durur. Otuz yıl cemaate gelip gittiği halde, Risale-i Nur'un çok meselelerinden habersiz olanlar varsa, nedeni budur.

İkincisi; Risale-i Nurların sıkıcı gelmesinde izah ve mütalaa kültürünün, Nur talebeleri içinde tam yerleşmemiş olması da önemli bir faktördür. Bir kelimenin lügat manasını bilmek, bazen yüz manayı çağırıştırır. Lügattan haberi olmadığı zaman, o yüz çağırışım da gizlenir. Hali ile izah ve mütalaa bu gizlenen manaların açığa çıkmasında önemli bir araç, tesirli bir faktördür. Bu yüzden ifrata kaçmayan mutedil izahlara ve mütalaalara kapı açmak lazımdır.

Üçüncüsü; umumi derslerde genelde hep aynı yerler okunuyor. Yıllarca derslere gelen adam da, haliyle aynı yeri duya duya bir bıkkınlık ve ülfet peyda oluyor. Halbuki Risale-i Nur'un çok değişik ve muhtelif konuları da vardır. Diğer konular da

okunmalı ki, insanlar farklı şeyler de duymuş olsunlar.

Dördüncüsü; her insanın alemi ve bakışı Risale-i Nur'un bir cihetini izhar ve ilan eder. Bu yüzden cemaatteki her insandan bir şeyler öğrenmenin yoluna bakmalıyız. Onun bakışı ile Risale-i Nur'a nazar edebilmeliyiz. Zaten cemaatleşmenin en büyük misyonlarından birisi de; **mübadele-i efkar ve mütalaa etmektir.** Feyiz kanallarımız herkese açık olmalı ve herkesten istifade etmelidir.

Beşincisi; *günah ve kusurlarımız, içtimai hayatın kir ve pasları da bazen Risale-i Nur'un anlaşılmamasına ve kapanmasına sebep olabiliyor. Bu yüzden ibadetlere ve takvaya da dikkat etmek gerekiyor.*